

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 19 lipnja 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan i ugodnu vam nedjelju želim!

U Italiji i drugim zemljama danas se slavi svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove. Euharistija ustanovljena na Posljednjoj večeri bila je poput cilja puta na kojem je Isus predoznačio određenim znamenjima, osobito umnažanjem kruhova, ono što čitamo u Evanđelju današnje liturgije (usp. *Lk 9, 11b-17*). Isus se brine za mnoštvo koje ga slijedilo da sluša njegovu riječ i da ga On oslobodi od mnogih zala. Blagoslivlja pet kruhova i dvije ribe, razlama ih, te ih učenici dijele i „jeli su i svi se nasitili“ (*Lk 9, 17*), kaže se u Evanđelju. U Euharistiji svatko može iskusiti ovu konkretnu Gospodinovu pažnju punu ljubavi. Onaj tko s vjerom prima Tijelo i Krv Kristovu taj ne *samo* jede, već se i *nasćuje*. *Jesti* i *nasititi se*: riječ je o dvije temeljne potrebe koje se u euharistiji ispunjavaju.

Jesti. „Jeli su... svi“, piše sveti Luka. Na izmaku dana učenici savjetuju Isusu da otpusti mnoštvo, kako bi moglo poći tražiti hranu. No Učitelj se želi i oko toga pobrinuti: onima koji su ga slušali želi također dati jesti. Čudo kruhova i riba ne događa se na spektakularan način, nego malne potajno, kao na svadbi u Kani: kruh se umnaža prelazeći iz ruke u ruku. I dok blaguje, mnoštvo shvaća da se Isus brine za sve. To je Gospodin prisutan u euharistiji, zove nas da budemo stanovnici Neba, no shvaća da postoji put kojim nam je proći ovdje na Zemlji. Ako imam malo kruha u torbi, On to zna i pobrine se oko toga.

Ponekad postoji opasnost da se euharistiju ograničava na jednu nejasnu dimenziju, možda blistavu i s miomirisom tamjana, ali daleko od neprilika svakidašnjice. U stvarnosti, Gospodin se brine za sve naše potrebe, počevši od temeljnih i On želi dati primjer učenicima govoreći: „Podajte

im vi jesti!“ (r. 13), onom mnoštvu kojega je slušalo toga dana. Naše euharistijsko klanjanje nalazi svoju potvrdu kada se brinemo za bližnjega, kako to čini Isus: oko nas postoji glad za hranom, ali i za društvom; postoji glad za utjehom, prijateljstvom, za dobrim raspoloženjem, postoji glad za pažnjom, postoji glad za navještajem Radosne vijesti. To nalazimo u euharistijskome kruhu: Kristovu pažnju i brigu za našim potrebama i poziv da isto tako činimo s onim koji je pokraj nas. Potrebno je *jesti* i *davati jesti*.

Osim što je potrebno *jesti*, treba i *nasititi se*. Mnoštvo se nasitilo izobiljem hrane, ali i radošću i divljenjem jer je hranu primilo od Isusa! Naravno da imamo potrebu jesti, ali i nasititi se, znati, naime, da nam hrana dolazi *po ljubavi*. U Tijelu i Krvi Kristovoj nalazimo njegovu *prisutnost*, njegov život koji je darovao za svakog od nas. Ne daje nam samo pomoć da možemo ići dalje kroz život, nego nam daje samoga sebe: postaje naš suputnik, ulazi u ono kroz što prolazimo u životu, posjećuje naše samoće, ponovno dajući smisao i entuzijazam. To *nas nasićuje*, kad Gospodin daje smisao našem životu, našim tamama, našim sumnjama, ali On vidi smisao i taj smisao koji nam daje Gospodin nasićuje nas, to nam daje ono „nešto više“ što svi tražimo, a to je Gospodinova prisutnost, jer u toplini njegove prisutnosti naš se život mijenja: bez njega bio bi zaista siv i tmuran. Klanjajući se Tijelu i Krvi Kristovoj usrdno ga zamolimo: „Gospodine, daj mi svagdašnji kruh da mogući ići dalje kroz život. Gospodine, nasiti me svojom prisutnošću!“.

Neka nas Djevica Marija nauči klanjati se živomu Kristu u Euharistiji i dijeliti ga s braćom i sestrama.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

U Sevilli s jučer proglašeni blaženima neki redovnici iz dominikanske obitelji: Angel Marina Álvarez i devetnaest drugova; Juan Aguilar Donis i četvorica drugova iz Reda propovjednika; Isabel Sánchez Romero, stara monahinja Reda svetog Dominika, i Fruttuoso Pérez Marquez, laik dominikanski trećoredac. Svi su ubijeni iz mržnje prema vjeri tijekom vjerskog progona koji se zbio u Španjolskoj u kontekstu građanskog rata iz prošlog stoljeća. Njihovo svjedočanstvo prijanjanja uz Krista i oproštenje njihovim ubojicama pokazuju nam put prema svetosti i potiču nas da život učinimo prinosom ljubavi Bogu i našoj braći. Pljesak za nove blaženike.

Sljedeće srijede, 22. lipnja, počinje X. Svjetski susret obitelji koji će se održati u Rimu i istodobno slaviti šire, diljem svijeta. Zahvaljujem biskupima, župnicima i onima koji rade u pastoralu obitelji koji su pozvali obitelji na trenutke razmišljanja i slavlja. Posebno zahvaljujem supružnicima i obiteljima koji će svjedočiti obiteljsku ljubav kao poziv i put svetosti. Sretan im susret želim!

A sada pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz raznih zemalja, posebno učenike škole London Oratory School. Pozdravljam polaznike prvog tečaja iz pastoralnog prihvatanja „Vita nascente“; vjernike iz Gragnana i članove Bicičklističke udruge „Pedale Sestese“ iz Sesto San Giovanni. U ovom trenutku ne zaboravimo mučenički ukrajinski narod, narod koji pati. Želio bih da u svima vama ostane jedno pitanje: što ja danas činim za ukrajinski narod? Molim li? Zauzimam li se za njega? Pokušavam ga razumjeti? Što danas činim za ukrajinski narod? Neka svatko odgovori u svome srcu.

Želim svima ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!